

mededinging van Delft en Delfshaven niets te duchten had. Er is een gezegde in herinnering gebleven, dat de landsadvokaat Van Oldenbarnevelt in den mond placht te hebben. Hij was vroeger pensionaris van Rotterdam geweest en dus van nabij en grondig met de toestanden en belangen der stad bekend. »De preciesheid van die van Delft (placht hij te zeggen) en de schaarschheid van die van Schiedam hebben Rotterdam groot gemaakt (1).» Wat hij onder de preciesheid der Delvenaars verstond is, na hetgeen wij van hen hebben waargenomen, duidelijk genoeg. Maar wat hij bedoelde met de schaarschheid, waarvan hij de Schiedammers beschuldigde, behoeft daarentegen eenige verklaring.

In de taal van zijn tijd, dit vooreerst dient men te weten, beteekent schaarschheid wat wij schrielheid noemen, te ver gedreven zuinigheid. Van dat gebrek nu beschuldigde een toen wel bekend spreekwoord de eerzame Schiedammers. »Schiedammertje droogbrood» noemde men ze schertsend. En dat het verwijt, hetwelk de beschuldigden desverkiezende ook als een lofspraak op hun weeldelooze leefwijs konden opvatten, niet geheel onverdiend was, getuigt van de stadgenooten en vereerders zijner hooggeprezen Liedewijde de schrijver van het Roomsche Martelaarsboek, Pieter Opmeer (2). Dat is dus de schaarschheid van die van Schiedam, waarvan Oldenbarnevelt spreekt. Als wij hem zullen gelooven, werd door deze eigenschap ook de handelspolitiek der stad beheerscht. Zij schroomde uitgaven te doen, die onvermijdelijk waren, indien zij met haar meer ondernemende en minder karige naburen van Rotterdam wilde meedingen. Zij liet haar haven door het aanslibben der

---

(1) Van Bleyswijck, bl. 744.

(2) Historia Martyrum, bl. 151.